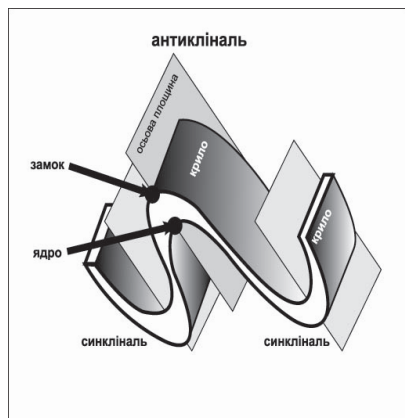

АНТИКЛІНАЛЬ (від *анти...* і грец. κλίνω — нахилю) — елементарна складчаста форма залягання верств гірських порід. Антиклінальною називається складка, в якій падіння послідовно нагромаджених шарів спрямоване в різні боки від певної осьової площини (див. Рис.). Бічні частини складки називаються крилами, а внутр. частина, розташ. між виходами одного й того самого шару, — ядром складки. В антиклін. складках ядра залягають давніші породи, тоді як молодші породи

складають склепінну частину та крила А. Лінія перетину осьової площини з поверхнею нашарування певного пласта називається шарніром складки. Шарніри поверхонь нашарування можуть бути горизонт., похилими або хвилеподібно вигнутими. Місце перегину одного крила в інше називається замком складки, у випадку А. говорять про периклінальне замикання складки. На геол. картах в антиклін. структурах виходи пластів замикаються в напрямку занурення складки. Просторова орієнтація А. визначається азимутом і кутом падіння осьової площини, крил та шарніру. За співвідношеннями цих параметрів антиклін. складки поділяють на відкриті, закриті, симетричні, асиметричні, ізоклінальні, брахіформні тощо. Ансамблі антиклін. і синклін. складок часто об'єднуються у більші складчасті структури — *антиклінорії* та *синклінорії*. Просторову параметризацію таких мегаструктур також визначають за допомогою елементів будови простих складок, які в сукупності характеризують дзеркало складчастості.

Рекомендована література

1. див. Антиклінорій.

Б. І. Малюк

Бібліографічний опис:

Антикліналь / Б. І. Малюк // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2001. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-42878>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).